

Zamyšlení nad textem evangelia 14. neděle

Neberte mě prosím dnes moc vážně – mluvím s cesty
Neberte příliš těžce i sami sebe, pokud se v mém kázání najdete.
Berte však vážně to, co nám Bůh říká dnes skrze svoje Slovo.

Když nyní před vás postavím malé dítě (třeba Kryšťůfka) tak vám chci jednak připomenout, že každý z nás byl taky jako on. Tento klučina nám může napomoci

pochopit dnešní evangelium.

Nedá mi to, abych se malého Kryštofa zeptal: Kryštofe, kdo je Tvůj vzor – komu se chceš podobat, až budeš jednou veliký? Chvilku bylo ticho..a pak to řekl...
No přece samozřejmě tatínkovi!

Dovolte mi vysvětlit, proč je pro nás tento synek tak důležitý....Svým momentálním nastavením nám Kryštof musí připomenout to, čím si nutně musel projít každý z nás, než jsme vyrostli.

To všechno, co musí dříve nebo později překonat malý Kryštůfek, aby se z něj stal jednou dobrý táta a manžel.

Kryštůfek má 4 roky a všechno se točí doposud okolo něj. Není to nic nenormálního, každé dítě v jeho věku má tu možnost být na nějakou dobu ředitelem zeměkoule – neboť vše se točí okolo něho – každé jeho přání se musí splnit nejpozději ihned, protože je přece tím, okolo se všechno točí. Takový byl ostatně každý z nás v určitém období našeho života.

Píšu nebo říkám schválně byli!!! Proč už se dávno netočí svět okolo nás?! ...

S pomoci našich rodičů a lidí, co nás mají rádi, jsme z toho vyrostli. Proto chápeme, že je to jiné, než za dětských let. Místo sebestřednosti prožíváme velkorysost, místo dětinské pychy je zde zralá pokora. Atd. Především tím a mnohými dalšími aspekty můžeme popsat tento růst od malého já k velkému my.
Bohužel - Nebylo to hned, a ne každý z toho vyrostl.

Právě o tom, je i Markův příběh o lidech v Nazaretu.

V čem tito lidé vlastně neobstáli při svém setkání s Ježíšem?

Autor svatý Marek to vysvětluje slovem (skandaloi) – pohoršovali se.

Skandální však není na první pohled nic z popisované situace. Ani lidé, ani Ježíš neporušili nějakou tehdejší společenskou konvenci.

Nechápeme, co tak hrozného se stalo? Tak proč to pohoršení?!

Náповědu můžeme nalézt u další indicie z textu Markova popisu...Ta udává následek. Pro jejich nevíru nemohl učinit zázrak. Nebo o kousek dál... Divil se jejich nevíře.

Hned na samém začátku následování Krista se zdá, že jeho nejbližší neobstáli. Bohudík to logicky patří ke každé životní cestě, že chybami se člověk učí...Naštěstí to byla první lekce pro začátečníky.

Tito lidé hned na začátku svého osobního setkání s Ježíšem, nedokázali překročit stínduchovní sebestřednosti. Toto jim zaclánělo v jejich pohledu na Ježíše. Nebyli s to v této fázi překročit svoji představu o Bohu. Navíc jejich dosavadní duchovní zkušenostse doposud odehrávala v pomyslných hradbách, které je chránily, na straně jedné před vším, co mohlo ohrozit jejich víru v Hospodina, na straně druhé, v této pozici obrany může být vše nové a tím i neznámé ohrožující, a proto není zde mnoho prostoru pro základní rozlišení. Je to nové neznámé dobré a prospěšné, či naopak?Proto ten blok, to odmítnutí, proto ta negativní reakce, uzavření se vůči tomu novému, co přinášel Ježíš. Když se nám podaří empaticky vcítit do jejich duchovního vnímání, jež bylo velice ovlivněno těžkostmi oné doby, můžeme pochopit oprávněnost jejich pohoršení. Nemusíme ty lidi brát příliš vážně. Nemusíme se pak pohoršovat nad jejich pohoršením.

Přesto nelze zlehčovat výše zmíněný problém pohoršení, jež spočívá v tom, že se v této situaci stává jakousi duchovní zátkou.

Viz : „....Ježíš pro jejich nevíru nemohl udělat žádný zázrak.“

Uvažování o této víře nevíře lidí z Nazarete mě nakonec vedlo k následující sentenci.

Víra jako Božská ctnost je naroubována na podnož přirozené ctnosti důvěry.

Při své cestě životem musíme nejdříve nutně opustit důvěrně známý a bezpečný svět domova, abychom objevovali skutečný životza devatero horami a desatero lesy. Pohádkové příběhy nám vypráví třeba o tom, jak hloupý Honza musel nejdřív vysnit svůj sen o princezně, pak po mnoha a mnoha letech slézt konečně z pece, potom nafasovat ten maminčin ranec buchet. Cestou ven, za dveřmi ho čekal jiný svět, než si vysnil, a navíc odlišný od důvěrně známé chalupy rodičů. K tomu, aby pohádka dopadla dobře, musel si své představy mnohokrát korigovat za cenu bolesti nebo dobrodružného hledání skutečné princezny a té poloviny království.

Evangelium však není pohádka, je to však rovněž příběh s dobrým koncem. Lidé okolo Ježíše (zde jsou jmenovaní i jeho nejbližší) k tomuto dobrému konci dospěli po překonání mnoha překážek a také po mnoha selháních. Nakonec museli překonat stín Kalvárie.

Maria a učedníci, jež vyrostli a sami uzráli v blízkosti Ježíše a s jeho pomocínám mohou být v tomto příkladem.

Děkuji vám za vaši odvahu poučit se příběhem o prvních krůčcích víry těch, které nám dnes přiblížilo evangelium.

Neberte se příliš vážně, když se vám nedaří naplňovat vaše sny tak, jak jste si je vysnili. Děkujte Bohu, že vás vede stejnou cestou s Ježíšem - jak nám ji dnes přiblížil svatý Marek.

Prosíme Tě Pane o to, ať nás dnešní evangeliu naučí brát Tě vážně ve všech chvílích našeho života. Amen

Vierzenheligen (Německo) 9. 7. 2018

Pozdrav z dovolené a doplněné nedělní kázání posílá otec Josef Opluštil